

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA PRESORGANO

DE LA

JARO VI^a : AŬGUSTO 1915

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO DE "KATALUNA ESPERANTISTO"

ARIBAU, 55 : BARCELONA

<i>Direktoro</i>	FRED. PUJULÀ
<i>Redakcia sekretario</i>	JOSEP GRAU
<i>Redaktoroj</i>	ESTANISLAU PELLICER JOSEP VENTURA ARTUR DOMENECH
<i>Administristo</i>	JOSEP SERRAT
<i>Administracia sekretario</i>	JOAN AMADES

KUNLABORANTOJ

Manuel BORDAS (Barcelona). — D-ro Jascinto BREMÓN (Barcelona). — D-ro Joaquim COLL (Barcelona). — Delfi DALMAU (Bahía Blanca. Rep. Argentina). — Josep DOMENECH (Reus). — Gustau GÁLCEERÁN (Vilanova i Geltrú). — Joan GILI (Barcelona). — A. NOVEJARQUE (Valencia). — Joan ROSALS (Barcelona). — Eulalia ROSELL, Teresa ROSELL (Vilanova i Geltrú).

KORESPONDANTOJ

B. Nogué (*Manlleu*). — E. Aguadé (*Reus*). — P. Solanas (*Rubí*). — P. Costa (*Santa Coloma de Farnés*). — J. Vidal (*Tarragona*). — M. Solà (*Terrassa*). — F. Guitart (*Vendrell*). — J. Albagés (*Vich*).

Nia devizo: *Maro estas gataro*

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE LA
Katalana Esperantista Federacio

Asocio rindejo de la K. E. F. : Rambla, 41 : Sabadell (Katalunujo)
Redakcio kaj Administracio de K. E. : Arlano, 55 : Barcelona

Konfederacio

ANTAŬ longe S-roj Piñó, Perogordo kaj Pujulá per cirkulero invitis nin al formo de Federacioj por posta formo de Konfederacio en la Iberia Duoninsulo.

Antaŭ ol decidi nin al tio, ni pripensis la aferon kaj konkludis ke ni devas aŭ akcepti la proponon aŭ aliĝi al «Hispana Societo por propagandi Esperanton», se ni ne volas vivi ĉiam izolaj.

Se ĉiuj hispanaj esperantistoj aniĝus al H. S. p. p. E., ĉi tiu bezonus fari gravan reorganizon por rekte interesi ĉiujn anojn kaj tia reorganizo sendube proksimiĝus al tiu de federacioj.

Konsiderinte tiojn, ni formis la Baskan Federacion kaj se ne-baskoj volus aparteni al ĝi ni aliformiĝos en «Nordan Federacion» en harmonio kun la klasigo farita de «Universala Esperanto Asocio».

Nia unua tasko estas havi gazetorganon kiu devos poste esti organo de la Konfederacio.

En «Oficiala Gazeto Esperantista» de Junio 1914, oni enpresigis, kun rekomendo, la dek devigajn al esperantisto malpermesojn laŭ nia germana samideano S-ro Christaller. La sepa diras : «Ne fondu la de vi intencitan gazeton, ĉar da ili ekzistas jam tro multe.»

En Britujo ekzistas unu sola propaganda gazeto, en Germanujo estas ankaŭ unu sola. Hispanujo ne rajtas, por sukcesa propagando,

havi plurajn. Ni devas ne forgesi, ke «Nova Sentos» kaj «Andalucia Gazeto» malaperigis «Suno Hispana»'n kaj sin mem, kaj se iliaj fondintoj estus uzintaj sian monon por subteni «Suno Hispana»'n, ĉi tiu havus ankoraŭ prosperan vivon.

La ekonomio estas kio plej rekomendas la unikan gazeton. La presado de la unua numero kostas ĉiumonate ĉirkaŭ 70 pesetoj kaj ĉiu posta centu kostas 5 pesetojn. Estis epoko, en kiu ekzistis en Hispanujo kvin gazetoj. Supozante ke ĉiu presis 300 numerojn, la papero kaj presado kostis ĉirkaŭ 3,40 pesetoj por jarabono. La sama jarabono kostus 1,16 pesetojn kun unu sola gazeto. Unu gazeto ankaŭ povas pli facile ol multaj havi bonajn artikolojn, ĉar la ĉefredaktoro povos elekti ilin inter multaj.

Nuntempe ekzistas en Hispanujo unu sola gazeto esperantista, kiu vivas eĉ kun la malhelpo de la milito. Ĝi estas subtenata preskaŭ ekskluzive de la Katalunoj. Mi pensas, ke ĉiuj hispanoj devas subteni ĝin.

Oni povas kontraŭopinii per tio ke KATALUNA ESPERANTISTO estas iom verkita en kataluna lingvo, ke la titolo de la gazeto ne taŭgas por ni ĉiuj.

Ambaŭ malkonvenoj estas facile solveblaj kaj mi esperas ke la katalunoj estas pretaj solvi ilin, per la verko de sia gazeto tute en Esperanto kaj per la alinomiĝo, en ĝustatempa epoko, de la gazeto.

Kelkaj tro rigidaj samideanoj eble vidas ankaŭ politikan malhelpon. Mi ne volas paroli pri ĝi; ĉar mi estas certa ke la katalunaj esperantistoj subtenantaj la gazeton apartenas al ĉiuj politikaj ideoj. Esperantisto ankaŭ lokas politikon post Esperanto: ni ne priokupiĝu do pri politiko en ĉi tiu okazo.

Ni ne forgesu ankaŭ, ke ni povas nun veni kun monapogo granda aŭ malgranda al KATALUNA ESPERANTISTO, sed se oni volus krei novan gazeton, oni devas elspezi la tutan koston de la unua momento, kaj pensi pri buĝeto, monofero k. t. p.

VICTOR O. DE ALLENDE

Federacio

EN pasinta Januaro mi malfermis la paĝojn de KATALUNA ESPERANTISTO al ĉiuj samideanoj, kiuj volos per sia helpo plifirmigi la laboron starigi Iberian Esperantistan Konfederacion. Mi hodiaŭ tre ĝojas, ke nia estiminda samideano S-ro Allende, la pioniro de nia lingvo inter la nordanoj, honoris nin per la artikolo, kiun ni publikigas. Se la ĝenerala konsento de niaj federaciaj povas manki al tre malmultaj detaloj, mi estas certa, ke la tuto estas plene aprobata de ĉiuj KEF-anoj, kiuj nun vidas, kiel ekburgonas la frukton-promesantaj floroj, kiujn naskis la semoj jetitaj dum niaj Kongresoj.

Ĉar ne estas mia intenco paroli ĉi tie pri la afero konfederacia, kiun mi pritraktos per la sekvanta numero de K. E., mi atentigos nur niajn legantojn pri la bona efiko de niaj ĉiujaraj kunvenoj, kie el la interŝanĝo de ideoj kaj el la komuniĝo de entuziasmoj, ni ĉiuj ĉerpas kuraĝon por plua laborado kaj konvinkon je la boneco de nia agado.

Ni estas jam nun, antaŭ la Sesa Kongreso de nia Federacio en momento, kiam nia ideo estas forte skuata de la milita ŝtormo. Ni ĉiuj veturas sur ŝipo, kiun la marondoj frapegas, kaj ni, la malmultaj deforantoj apud ĝia direktilo, bezonas pli ol iam, ke la ŝipanoj, kiuj konfidis en niajn manojn la direktadon, lerte manovru apud ni, por konduki ĝis la trankvila haveno tra ĉiuj malkvietoj kaj batoj la fortikan flosaĵon, en kiu ni ĉiuj deponis la simbolon de nia idealo.

Estas necese, ke vĵ ĉiuj, karaj geanoj de nia Federacio, faru ĉiun klopodon kaj eĉ oferon por ĉeesti nian Kongreson en Vilanova, ĉar en ĝin atendas vin ne nur la ordinara tasko, kiun ĉiujare ni plenumas, sed ankaŭ tiu eksterordinara laboro, kiun la cirkonstancoj ŝarĝas sur niajn ŝultrojn. Ni estas en nia kontinento el la malmultaj, kies puran esperantan senton ne kontraŭbatalas la malamaj ekblovoj, — kies amo al tuta homaro ne dronas en sangaj ondoj. Hontinda egoismo estus la nia, se ni lasus ke la fajro de nia entuziasmo, kiun en aliaj landoj kovras la cindro de nepraj bezonoj, estingiĝu tute pro la katastrofo, des pli multe ĉar ni facile povas konservi ĝian ardecon, se ni scias per nia Federacio profiti, el la uragano, la blovojn povantajn plivigligi nian homaman bruladon.

Se milito ŝajne detruis la rezonon de nia paca predikado, ĝi

tamen montras kiom prave ni asertis, ke nia lingvo taŭgas por ĉia helpo. Kaj se ni povas el la pereco savi nur la materian flankon de nia ideo, ni faru tion kurage, ĉar sur ĝi, kiel sur malsupera grundo ni enradikigos fruktoporte la belan arbon de nia alta idealismo.

Ni iru do amase en la Kongreson : se kiam inter ni aperis malŝatindaj, nevivipovaj rivalsentoj, ni sciiis esti sindonaj por ĉeesti feston de nia K. E. F. kaj tie eljuĝi pri vera justeco, nun kiam paco ĉe ni tute regas, ni devas iri al Kongreso por ĝui la ĉarman senton de familia amo inter ni ĉiuj.

Se ni ankoraŭ ne povas rikolti el la kulturitaĵo, ni tamen daŭrigu pli intense la laboron : tiujn, kiuj nun ne povas alhelpi, ni regalos poste per la bongustaj fruktoj rikoltitaj, kaj ni estos ĝojaj ke nia Federacio, unuiginta niajn klopodojn, atingis tiun benindan rezulton.

JOSEF GRAU

VI^a Kongreso de la K. E. F.

LA dato de la Kongreso estas fiksita : ĝi okazos la 16^{aa}, 17^{aa} kaj 18^{aa} de Oktobro en Vilanova i Geltrú. La provizora programo de la Kongreso aperos en la venonta numero de KATALUNA ESPERANTISTO; ĝin ni skizis jam per nia numero de Majo.

Ĉar la fervojaj rabatbiletoj liveritaj de post sabato tagmeze ĝis sekvanta lundo rezultas pli malkaraj ol la tarifoj, kiujn rabate konsentas la fervojkompanioj por la okazo de Kongresoj, la Komitato ne eldonis rabatkartojn por la vojaĝado al la kongresurbo. La federaciaj povos profite uzi la ordinarajn de sabato ĝis lundo malkarajn biletojn.

De multaj turboj en nia lando ni ricevis sciigojn pri la entuziasmo por nia Kongreso, kiun plej multasentis tiuj, kiuj, partoprenonte en la X^a Kongreso en Paris, neĉeestis la pasintan jaron en Sant Felu de Guixols.

Ni estas certaj, ke nia Sesa havos brilan sukceson, kaj ke ni povos montri per ĝia heleco, ke nia samideanaro ne senkuragiĝis malgraŭ la malfavora momento.

Belulino kaj la Besto¹

Teatraĵeto por la infanoj

AKTO UNUA

(S-ano)

Sceno tria. La ĝardeno de la Besto. BELULINO sidas penseme sub arbo.

BELULINO. — Jen stranga loko! Kiel bele aspektas la floroj sub la sunradioj! Kiel dolĉaj la fruktoj, kiel grandiozaj la arboj! Kaj ĉio tio ĉi la propraĵo de tiu mirinda Besto! Strange, strange! Ĉu efektive estis nur hieraŭ kiam mi tien ĉi venis, duone mortinta pro teruro, atendante esti tuj mortigita de furioza monstro? Kaj nun, nun mi estas konfuzita, mirigita, jes, — sed jam mi preskaŭ ĉesis timi lin. Al mi li estas tute milda kaj ĝentila. Ho ve! Ĉu mi iam revidos la patron kaj fratinojn? Mi faros mian ebilon por komplezi al la Besto, kaj eble li permesos al mi reiri hejmen. Jen li venas!

(Eniras la BESTO.)

LA BESTO. — Brrrr! (BELULINO eksaltas.) Pardonu min, fraŭlino; ne timu. Mi nur volis diri: Bonan matenon!

BELULINO. — Bonan matenon, sinjoro Besto.

(La BESTO sidigas apud si. Si surprizense iomete detiras sin de li. Li tuj levigas, faras kelhajn paŝojn, kaj residigas.)

LA BESTO. — Ĉu vi kantas, Belulino?

BELULINO. — Iomete.

LA BESTO. — Kantu do, mi petas.

BELULINO (tíme). — Mi ne memoras la vortojn, sinjoro.

LA BESTO. — Brrrr!

BELULINO. — Ne bleku, mi petegas! Mi tuj kantas.

LA BESTO. — Pardonu min, fraŭlino. Mi nur volis diri: Komplezu al mi.

BELULINO (Roulon). — Kion kanti? Ion amuzan, mi opinias. (Al li.) Mi kantas kanteton titolitan: «Kial Beto ne ridis». (Kantas vigle kaj sprite.)

Beto al festeto iris.
Poste ŝi al Panjo diris:
«Malŝelĉo ekokazis.
Tre domaĝa estis ĝi.

Ekokazis ĉe la balo
Al knabino terenfalo.
La infanoj mokridegis,
Ĉiuj ili, — nur krom mi!»

«Vi ne ridis tiun falon!
Diru al mi la kialon.
Kara Beto ne respondis;
Tutsilenta restis ŝi.

«Ĉu ne venis ĉi rideto?
Kial do, kara Beto?»
Jen la knabineto ilustris:
«Kiu fals, estis mi!»

LA BESTO (ruliĝante sur la tero). — Ha! ha! ha! ho! ho! ho! hi!

BELULINO (saltante de teruro). — Ho! kompatu min! Kio estas? Kion mi faris?

LA BESTO. — Mi nur ridis.

BELULINO. — Ĉu vere? Ne ridu do, mi petas. Bleku.

LA BESTO (*iom ofendite*). — Kantu denove.

BELULINO (*flanken*). — Kion do? Ne pluan humorajon; mi tute ne povas toleri tiun ridaĉon.

(*Si kantas dolte kaj malĝoje.*)

Malproksime nun vi estas,
Kara amato!
Dolorigas mian koron
Anim-malsato.

Vin revidi mi sopiras;
Baldaŭ revenu.
Dum la longa forrestado
Dio vin benu!

(*Dum ŝi kantas, la BESTO fatigas la kapon inter la antaŭpiedoĵojn, kaj fine ploras.*)

BELULINO (*ekrigardinte la BESTON*). — Kio estas, sinjoro? Ĉu vi mokridas min? (*Paŭzo*) Kio okazis? Ĉu estas malbone al vi? (*Alproksimigas al li.*) Kiel? Vi ploras! Ho, ĉielo! kial do? Ne ploru, ne ploru! Ridu, mi petas! (*Surgenuigas apud li, kaj karesas lian kapon.*) Ne ploru, sinjoro Besto. Kial vi ploras?

LA BESTO. — Mi ploras, ĉar via kanto estis tre kortuŝa, kaj ankaŭ pro tio, ke mi estas treege malfeliĉa.

BELULINO. — Ho, mia kompatinda amiko!

LA BESTO. — Belulino, ĉu vi vere kompatas min?

BELULINO. — Tute vere.

LA BESTO. — Ha, anĝelo vi estas, benata anĝelo! Ĉu vi do amas min?

BELULINO. — Nu-nu-mi-e-ble, mi baldaŭ ametos vin.

LA BESTO. — Tiel estu! Ĉion mi faros por vi; kion ajn vi deziras, tion mi plenumos. Esprimu ĉiun volon, kaj estos mia ĝojo kaj plezuro havigi ĝin al vi, por ke via ĉi-tiea restado estu feliĉa.

BELULINO. — Nur unu afero malĝojigas min, sinjoro.

LA BESTO (*tervove*). — Kaj tio estas...

BELULINO. — La foresto de la patro kaj fratinoj.

LA BESTO. — Brrrrr!... Pardonu min, sed kial tio ĝenas vin?

BELULINO. — Ili bezonas min. Ili deziras miajn servojn. Mi estas certa, ke ili estas malfeliĉaj pro manko de mi.

LA BESTO. — Sensescaĵo! Vi ne estas ilia sklavino. Estu gaja! Kantu, dancu, kolektu ŝerojn, manĝu fruktojn, kaj forgesu la parencojn.

BELULINO. — Tute neeble! La karan hejmon oni ne povas forgesi. Ho, sinjoro! promesu, mi petas, ke post nelonge vi permesos al mi almenaŭ viziti la patron.

LA BESTO. — Ne, ne! Mi volas ne perdi vin.

BELULINO. — Sed mi ja revenus.

LA BESTO. — Nu, do, eble! Se...

BELULINO. — Dankon, dankegon, sinjoro! Nu, kion mi faru por plaĉi al vi?

LA BESTO. — Estu feliĉa! Dancu, dancu, mi petas.

(*BELULINO dancas. La BESTO admire rigardadas ŝin.*) (KURTENO.)

AKTO DUA

Sceno unua. *La ĝardeno de la BESTO. Li kulas ĝemante sur la tero, proksime de la fono.*

LA BESTO (*parolas malfortike, kun longaj paŭzoj inter la frazoj*). — Ho ve! ve! Belulino mia, kara mia anĝeto! Mi svenas, — mi mortas pro vi! Kiel longa ŝajnas la tempo de via foriro! Unu semajno, — kaj jam estas kvazaŭ jarcento! — Ŝi sopiris vidi la patron. — Ŝi petis, petegis. Fine mi konsentis. Ŝi promesis reveni. Sed kiel oni povus atendi plenumon de tia promeso? Nepre ŝi forrestos. — Ho, se nur ŝi revenus! Se nur, laŭ la magia antaŭdira,

Mi venus, alproksimiĝus, kisus min! Kia ĝoja, kia neatendebla feliĉo! Mi svenas, mi mortas!

(*Gemas kaj falas laŭlonge la teron. Restas senmova. Eniras BELULINO.*)

BELULINO. — Jen denove mi estas en la kara ĝardeno. Strange, ke mi tiel sopiris reveni! La petoj de mia patro, la kisoj de miaj fratinoj neniel povis restigi min. Mi estis altirata kvazaŭ per nevideblaj ŝnuroj al mia kompartinda Besto. Strange, tre strange! Mi ne povis klarigi la aferon al la fratinoj, eĉ ne al mi mem! (*Leviĝas la BESTO.*) Jen li estas! Ĉu li dormas? (*Alproksimiĝas al li.*) Ne, li svenis! Ho, ĉielo! Ĉu li estas mortinta? (*Surgenuiĝas apud li.*) Ho sinjoro! ho, kara mia! kio estas al vi? Jen mi, Belulino! Parolu al mi! Ĉu vi efektive mortis?

LA BESTO (*iom revigliĝante*). — Ne, ankoraŭ ne, sed preskaŭ mi mortis.

BELULINO. — Kial do? Kio okazis?

LA BESTO. — Pro amo al vi mi mortas, Belulino.

BELULINO. — Mi, mi! Ho, karega Besto, ne mortu! Reviviĝu, vivu, vivadu por mi, ĉar mi vin amas!

LA BESTO (*mirige*). — Vi amas-min?

(*BELULINO kisas lin, li taj farigas bela PRINCO, kaj ekstaras.*)

BELULINO (*kviegas mirige*). — Ho, kio okazis? Kiu estas vi?

PRINCO. — Mi estas Princo Karolo de Gajalando, kaj via fidela sindona amanto.

BELULINO. — For de mi, sinjoro! Kie estas mia kara Besto?

PRINCO. — Brrrrr! Karulineto!

BELULINO. — Ĉu vi? Klarigu tion ĉi misteraĵon.

PRINCO. — Eble vi scias, ke la Princo de Gajalando subite malaperis antaŭ kelkaj jaroj.

BELULINO. — Jes, mi bone memoras tion.

PRINCO. — Malbona magiulo transformigis min en beston. Bona feino proklamis, keklam juna, bona, bela fraŭlino venos kaj propravole kisos min, la magiaĵo estos detruita, kaj mi ricevos denove mian propran formon. Ni do rapidu al la kortego de mia reĝa patro, kiu tre ĝoje akceptos nin, kaj taŭge festos nian gredziĝon. (*Ĉirkaŭpremas sin.*) (*KURTENO.*)

Sceno dua. *Saloneto en domo de PROSPERO. ADELINO kaj KLARICO habsidas ocedante. La lampo aspektas malorda kaj nezorgita. La fratinoj estas negliĝe vestitaj, kun malordigitaj haroj, h. t. p. Eniras rapide PROSPERO en negliĝa vesto.*

PROSPERO. — Mi deziras puran kolumon. Kie estas miaj paraĵ kolumoj? Mi ne povas trovi eĉ unu!

ADELINO. — Demandu al Bel... Ho, mi forgesis! Demandu al Rikardo.

PROSPERO. — Rikardo! la sentaŭgule! neŭion li scias! Ho, ke mia kara Belulino estu ĉi tie!

ADELINO. — Jes, efektive.

KLARICO. — Karega Belulino!

PROSPERO. — Kial do vi ne faras vian devon? Jen ĉio malorda! Nenio komforta, nenio pura! Rigardu tion ŝtrumpon!

(*Deskvas la pantoflon. Montras la nudajn piedfingrojn elstarantajn el truo de la ŝtrumpo. ADELINO kaj KLARICO haŭlas la vizaĝojn per la manoj.*)

ADELINO. — Ho, paĉjo, hontu! Vi ja estas malĝentila.

PROSPERO. — Estas vi, kiu devus honti. Kial vi ne flikas la ŝtrumpoj?

KLARICO. — Kara Belulino tion faris dum sia vizito.

PROSPERO. — Jes, mi scias. Ŝi flikis miajn, kaj viajn, kaj siajn. Sed jam ili denove bezonas flikadon.

ADELINO. — Eble kara Belulino baldaŭ revizitos nin. Ĉu vi ne povas atendi ĝis tiam?

PROSPERO. — Ne, mia karulino ne revenos. Sendube ŝi jam estas mortigita de tiu terura monstro.

KLARICO. — Kial do vi permesis, ke ŝi reiru al li?

ADELINO. — Strange estis, ke ŝajne ŝi efektive deziris reiri al la abomeninda bestaĉo!

RIKARDO. — Sinjoro! Fraŭlinoj! Alvenis kariero, ĥiu diris, ke lia reĝida mastro, Princo Karolo de Gajalando, alproksimigas por viziti vin.

PROSPERO. —

ADELINO. — { *(eksalte)*. — Kion?

KLARICO. —

PROSPERO. — Princo Karolo! Tiu, kiu perdis antaŭ longe!

RIKARDO. — Ŝajne li jam retroviĝis, ĉar li certe venas ĉi tien kun sia novedzino.

ADELINO. — Novedzino! Ho rapide, paĉjo, vestu vin!

PROSPERO. — Kaj mi eĉ ne havas paron beluson. *(Parfite la negligen veston.)* Alportu mian veston, kamaĵo! *(RIKARDO alportas ĥaj ĥelpas lin ŝuetoj.)* Nu do, eliru por akcepti la vizitantojn, kaj konduku dece.

(La fratinoj en granda ĥouje ordigas la tualeton.)

ADELINO. — Batonuemu mian bluzon malantaŭe, kara Klarico, mi petas.

KLARICO. — Necble. Mi estas tro okupata. Mi ja devas ordigi la ĥarojn.

ADELINO. — Se nur mi sarportus la diamantan tiaron!

KLARICO. — Se nur mi estus lavinta la vizigon ĥodiĉu!

(Eniras RIKARDO, ŝevante de PRINCO ĥaj BELULINO.)

RIKARDO. — Ilaj Reĝidaj Moŝtoj la Princo kaj Princino de Gajalando.

(Ĉiuj riverencas.)

PROSPERO *(Alvante tre malalte)*. — Via Princa Moŝto faras al mi grandan honoron.

BELULINO *(kurante antaŭen)*. — Ho, Paĉjo, Paĉjo, ĉu vi ne konas min?

PROSPERO. —

ADELINO. — { Belulino!

KLARICO. —

PRINCO. — Nu, ĥoputro, ĉu vi ne konas min?

PROSPERO. — Neniam antaŭe mi havis la honoron vidi vian Princan Moŝton.

PRINCO. — Brrrr! *(RIKARDO falas teren, ADELINO ĥaj KLARICO ĥreĝas.)*

PROSPERO. — La B-l-l-b-esto!

PRINCO *(dismprezante lin)*. — Antaŭe vi konatiĝis kun ĥesto kun homa parolpovo, nun vi vidag ĥomon kun ĥesto parolpovo.

BELULINO. — Kaj mi certigas, paĉjo, ke tiu ĥesto estas la plej aminda kaj milda el ĉiuj Princoj!

PROSPERO. — Tia mirindaĝo preskaŭ senspirigas min.

PRINCO. — Brrrr!

(PROSPERO tremegas.)

BELULINO. — Kara patro, kreĥu, ke al mi tiu bleko estas la plej dolĉa muziko en la tuta mondo.

PRINCO. — Kareĝulineto mia! Brrrrr!

(KURTENO.)

(Fino.)

LOUISE BRIGGS

La numero septembra de KATALUNA ESPERANTISTO aperos kun prokrasto ĉirkaŭ la 25^a DE SEPTEMBRO. Ĝi enhavos la Programon de la Kongreso, hortabelojn de vagonaroj, prezaron de ĥoteloj, kongresinsignon, proponojn prezentitajn, la verdikton de la Floraj Ludoj kaj suplementon kun ĥitdoj de la kongresurbo

Ĉu en Karcer' ?¹

DEVIZO : «*Omnia vincit amor,
nos et cedamus amori.*»

Virgilius

Ĉu en karcer' fortika estas vi ligita,
Kaj liberigi vin nur vane penas?
Aŭskultu! de l' katenoj kaj de l' pord' fermita
Mi la ŝlosilojn tenas.

Se vin malsato kaj soifo malfortigas;
De gravaj vundoj vi doloron havas;
Ne timu! mia medicino resanigas,
La sangon ĝi forlavas.

Vi tremas pro vojaĝo sur malluma vojo;
L' estontajn paŝojn vi ne klare vidas;
Min fidu! forflugadas ombroj de malĝojo
Se mia lampo gvidas.

Mi sole povas rompi ĉiujn vivkatenojn;
Al kor' malsana estas mi balzamo;
Mi al animo senkuraĝa portas benojn,
Ĉar mi nomiĝas Amo.

CLARENCE BICKNELL

V^o Floraj Ludoj de la Kataluna Esperantista Federacio

LISTO DE DEVIZOJ DE VERKOJ RICEVITAJ

NUMEROJ : 6, Laŭ peto. — 7, Se mi havus forton kaj spiron de vento. — 8, Beleco. — 9, Natura deveno. — 10, Paco kaj kompato. — 11, Ni. — 12, Kie vi estas? — 13, Milito. — 14, En la dubo, ambaŭ. — 15, Printempo, sezono de floroj, Ĝnoma epoko de l' koroj. — 16, Idealismo nin fortigu dum kruela tempo. — 17, Estas tradukado, plej bona ekzercado. — 18, Mallerta pafantulo maltrafos celtabulon. — (*Daŭros.*)

1. Kvara mencio en la IV° Floraj Ludoj de K. E. F.

ENLANDA MOVADO

Antaŭ nelonge ricevita el la batalkampoj letero de S-ro Pujulà sciigas nin, ke li restas kun bona sano. Lin tre ĝojigas la marŝado de la esperantista afero kaj speciale de la K. E. F.

Li petis nin, pro sia okupado, ke ni petu de la multaj samideanoj salutintaj lin per letero, bonvolu senkulpigi tial ke li ne povas private respondi al ĉiu, dankante por la afableco lin saluti.

BARCELONA. — En la *Barcelona Hejmo de la K. E. F.* oftigas kun sukceso la kunvenoj, kiujn ĉeestas ĉiufoje kreskanta aŭskultantaro. La 9ma de Junio S-ro Josep Grau faris tie paroladon pri la servoj faritaj de nia lingvo dum la Milito; kiun li daŭrigis la 19ma per elmontrado de novaj dokumentoj kaj faktoj.

La 3ma de Julio S-ro Artur Domenech legis kaj komentariis tradukon en Esperanto de la verko de G. Martinez Sierra «Tú eres la Paz», kaj la 10ma S-ro Joan Amades gvidis interesan konversacion pri propagandaj rimedoj alprenindaj.

La 17ma de Julio nia germana samideano S-ro Conrad Berghänel paroladis pri «Estanteco kaj estonteco de nia lingvo» esprimante proprajn opiniojn, kun sento vere esperantista.

La 18ma je la 5^a posttagmeze okazis en la festosalono de la *Hejmo* la solena disdono de la diplomoj al la lernintoj de la kurso, kiun gvidas en la Universitato pastro D-ro Coll.

En la prezidejo okupis lokon S-roj Balsells, Renom kaj Buyé el la Komitato de la K. E. F., D-ro J. Coll kaj S-ro J. Grau.

S-ro Balsells, prezidanto de K. E. F. malfermas la feston kaj cedas la prezidon al pastro Coll, kiu legas sian belan paroladon en Esperanto kaj kataluna lingvo. Dankinte speciale la inkognitan samideanon, kiu ĉiujare donacas la premion «Universitat» de cent pesetoj, li pritraktis kelkajn demandojn pri nia lingvo, kaj fine citis la kvalifikaĵojn aljuĝitajn¹ al la kursanoj, kiuj de manoj de S-ro Balsells ricevis la honorajn diplomojn.

S-ro Grau uzis poste la parolon kaj petinte rememoron por tiu kiu en pasintaj jaroj okupis lian lokon en la sama festo, por S-ro Pujulà

1. Ili aperis en la pasinta numero de KATALUNA ESPERANTISTO.

la, pioniro de nia movado en nia lando, parolas pri la tasko farota por plisukcesigi la kursojn, kiujn tiel lerte kondukas en la Barcelona Universitato pastro D-ro Coll.

S-ro Guilleumot, en la nomo de la lernintoj, dankis la klopodojn de sia profesoro kaj esperis, ke la sukceso de la kursoj estos ĉiujare pli granda.

S-ro Balsells deklaris la feston finita, kaj la ĉeestantoj restis en la *Hejmo* babilante ĝoje pri la starigo de tiu bela kunvenejo, kiun ĉiu esperantisto devas subteni per sia morala kaj materiala apogo.

Per venontaj sabatoj promesis sian helpon S-roj Ledergerber sviso, kaj Vannier, franco, kiuj faros paroladojn esperante. Pri ili ni raportos.

— La kurso ĉe la skolta societo bone prosperas, ĉar la nombro da lernantoj kreskis de post la komenco. Nia entuziasma samideano, sinjoro Joan Rosals, donacis al ĉiu ano de la skolta kurso unu ekzempleron de sia utila *Esperanta helpilo por lernantoj*.

— La grupo *Nova Sento* malfermis la 6^{aa} de Julio kurson de Esperanto, kiu okazas mardojn kaj ĵaŭdojn je la 8^a vespere.

— *Barcelona Stelo* malfermis en sia sidejo du kursojn, kiuj okazas marde, ĵaŭde kaj sabate, de la 9^a ĝis la 10^a vespere. Ilin gvidas: S-ro Guilleumot, la unuan; S-ro Domenech, la duan.

— La «Societo de Altiro de alilandanoj» akceptis interŝanĝi siajn interesajn publicaĵojn kun tiuj de la K. E. F.

Ankaŭ estas farota interŝanĝo kun la publicaĵoj de la «Biblioteca de Catalunya».

TERRASSA. — La 29^{aa} Junio okazis teatra prezentado en la bela scenejo de nia grupo, rolludante diversaj kungrupanoj.

La grupo «Aplec» el Sabadell, anoncis viziton al la nia; la tago estas neankoraŭ fiksita.

S-ro Sebastiano Chaler estas nomita delegito de «U. E. A.» en nia urbo. — *La Korespondanto*.

GIRONELLA. — La 30^{aa} de Majo lasta nia samideano Miquel Guitart faris paroladon pri Esperanto kiel kunigilo de la nacioj, en la Ateneo, kie ĉeestis tre multenombra personaro, kiu aplaudis la parolinton. Sekve de tiu propagando, grupo estas en organizo.

TARRAGONA. — La Direkta Komitato de *Tarragono Esperanta* estas elektita jene: *Prezidanto*: S-ro Josep Vidal Ras; *Vic-prezidanto*: F-ino Francisca J. Muntané; *Sekretario*: S-ro Pau Huecas; *Vic-sekre-*

tariino : F-ino Josepa García; *Kasisto* : S-ro Domènec Obiol; *Kalkulisto* : S-ro Mariàn Alegret; *Bibliotekhistino*; F-ino Dolors Navarro; *Voĉdonantoj*, S-roj Joan Guasch kaj Manuel Baradat. *Ekskursa Fakoj*. *Prezidanto*, S-ro Tomás Martí; *Vic-prezidanto*, S-ro Daniel Roig; *Sekretario*; S-ro Arturo Alonso. *Propaganda Fakoj*. S-roj Vidal, Roig, Obiol kaj Guasch. *Konsulino de T. E.* en St. Feliu de Guixols : F-ino Isabel Masmijtjà. *Konsulo de T. E.* en Tortosa : S-ro Josepa Argilaga. *Gvidantoj de kursoj* : S-roj J. Vidal Ras kaj Joan Guasch.

— La kara edzino de nia bona amiko S-ro. Domènec Obiol, delegito de K. E. F., naskis belan filon. Niajn gratulojn al ges-roj Obiol.

— La «Ekskursaj Fakoj» de T. E. okaze de kelktaga restado inter ni, de nia konsulino en St. Feliu de Guixols, F-ino I. Masmijtjà, organizis por la 14^a Marto pasinta belan ekskurson al la romepoka akvokonduk-ponto, kiun ĉeestis multenombraj samideanoj. Dum la iro kaj reveno oni multe interbabiladis en nia lingvo.

— S-ro Josep Vidal Ras, Prezidanto de «T. E.» oficisto en la Normala Lernejo de Instruistoj, edziĝis kun F-ino Teresa Balart, esperantistino, el «T. E.» Al la novaj geedzoj ni deziras seninterrompan feliĉon.

— S-ro Benigno de Luna, prezidanto de *Fraternidad* de Zaragoza, faris elokventan paroladon la 27^a Aprilo, en la salono de societo *Tarragono Esperanta*. Per kastila lingvo li komencis paroli pri la origino de Esperanto, ĝia historio ĝis la apero de la esperantaj lernolibroj kaj gazetoj; li daŭrigis pri la disvolviĝo kiun Esperanto akiris pli kaj pli ĝis la aktuala tempo, kaj fine kuraĝigis la aŭdantaron daŭri firme laborante por la atingo de nia nobla idealo. Longaj aplaŭdoj premiis la paroladon de S-ro Luna, post kiuj S-ro Vidal kiel Prezidanto de *Tarragono Esperanta*, transdonis al li por la Zaragozaj samideanoj varmajn salutojn de la *Tarragonaj*, dankis lin por la afablaĉo kiun li havis akceptante fari tiun paroladon, per kies fakto la grupo inaŭguracias sian novan festalonon kaj rimarkigis ke *Tarragono Esperanta* kiu ĉiam estas preta sekvi belajn iniciativojn por la propagando de nia lingvo, konsideras sin tute honorata gastigi tiel kompetentan samideanon. S-ro Luna subskribis sur la Honora Albumo.

— La kursojn por ambaŭ seksoj, kiujn gvidas S-roj Vidal kaj Guasch en nia grupejo, ĉeestas tiel grandnombraj gelernantoj ke estis necese enkonduki reformojn por la plivastigo de la ĉambroj.

— La ekskursfakanoj de «T. E.» aranĝis serion da ekskursoj por dum la nuna somero. La unua okazis dimanĉon 13^a Junio al la pentrinda loko de la *Font de Garrot*. La dua al la *Coves i Font*

del Llorito, la tria al la *Punta de la Mora* kaj la kvara al la *Pineda* kaj *Farola i Port de Salou*. Ĉiuj sukcesis kaj ĉeestis multnombraj samideanoj.

— La 20^{aa} de la pasinta junio faris ŝipan ekskurson 550 personoj el *Ateneu Enciclopedic Popular* de Barcelona. Kune kun la ekskurसानoj venis proksime kvindeko de gesamidea noj kaj multaj ĉarmaj kaj belaj fraŭlinoj.

La esperantistoj kunportante verdan standardon vizitis la loĝejon de *Tarragona Esperanta* kie ni havis la honoron saluti entuziasmajn amikojn el la societoj : *Aplec, Esperanta grupo* kaj *Esperanta Semo* el Sabadell; *Paco kaj Amo, Barcelona Stelo* kaj *Semo* el Barcelona kaj multajn aliajn gesamideanojn.

Post vizito al ĉiuj interesaj konstruaĵoj okazis frata festeno ĉe la *Hotel de Europa*. Dum sia restado la aliurbaj samideanoj vigle propagandis por nia lingvo.

— Nia grupo lünebras pro la morto de F-ino Dolores Navarro, el la Komitato de *T. E.* kiu mortis 21-jara, la 3^{aa} de Julio.

La 12^{aa} mortis ankaŭ fervora amiko de Esperanto, S-ro J. A. Soler Galtés, direktoro de la Instituto, kies salonon li proponis diversefoje al la esperantistoj, nome por la paroladoj de S-roj Rosals kaj Dalmau. Ili pace ripozu. Al iliaj familioj nian sinceran kondolencon. — *La Korespondanto*.

ALILANDA MOVADO

DEKUNUA UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

San Francisco (Kalifornio), 22-29 Aŭgusto 1915

(*El la tria ĉirkuŭero*). La unuan dimanĉon de la Kongreso, Aŭgusto 22^{aa}, okazos neformala kunigo de ĉiuj alvenintaj gesamideanoj en la fama «Ora Pordega Parko», kies centoj da hektaroj da tropikaj kaj duontropikaj kreskaĵoj atestas en frapanta maniero la dolĉan klimaton de nia regiono.

La ĝeneralaj kunsidoj de la Kongreso okazos dum la sekvantaj tagoj, de la 23^a ĝis la 27^a de Aŭgusto, inkluzive. Okazos ankaŭ la kelkaj kunsidoj de la Oka Kongreso de E.A.N.A. kaj de U.E.A.-delegitoj. Specialaj fakaj kunsidoj estas en preparo, por ke nia kongreso havu kiel eble plej gravan kaj vastan kampon. La ĉefaj kunsidoj okazos en la vesperoj, por ke la kongresanoj havu tempon viziti la Ekspozicion tage.

Unu vespero estos okupata de senprepara oratora konkurso, esperanta komedieto, deklamaĵoj kaj kantoj.

La kongres-insigno estas la plej bela kaj multekosta iam preparita por Esperanta Kongreso. La kongresanoj kaj helpkongresanoj ricevos ĝin senpage, kune kun ĉiuj dokumentoj de la Kongreso, bela gvidlibro tra San Francisco, k. t. p. Aldone al tiuj dokumentoj, la helpkongresanoj ricevos senpage la kolektojn da vidaĵkartoj de San Francisco kaj la Ekspozicio (40 kartoj kun esperanta teksto) kaj provizon da Kongresaj markoj. Oni vidos, ke ĉiuj ricevos plenan valoron por sia kotizaĵo.

La adreso de la Kongreso estas:

ESPERANTO KONGRESO

SAN FRANCISCO, U. S. A.

EL ARGENTINA RESPUBLIKO

BAHIA BLANCA. — El grava ĵurnalo *El Censor* de tiu amerika urbo ni elprenas kaj resumas la jenan raporton pri esperantaj ekzamenoj okazintaj en la Lernejo n.º 2 kun vere rimarkinda sukceso.

Antaŭ gravaj eminentuloj el Bahia Blanca, inter ili la direktorino de *Instituto Anglo-Español*, sinjorino C. C. de Gonzalez, la direktoro de la Nacia Komercia Lernejo, sinjoro Ricardo Poitevin, D-ro Francisco Cantón, la direktoro de la Lernejo n.º 2, sinjoro Johano C. Cornejo, la lerneja komisiita sekretario, sinjoro Eduardo C. Lerodino, kaj aliaj multaj familioj kaj anoj de Ateneo Esperantista, okazis la ekzamenoj preziditaj de profesoro D. I. Dalmau kaj pastro Marqués ambaŭ eminentaj esperantistoj.

La ekzamenitoj trafe respondis ĉiujn demandojn pri esperanta gramatiko kaj lerte faris tradukaĵojn en kaj el internacia lingvo. Unan premion oni aljuĝis al S-ro Salguero, duan al fraŭlino C. Gonzalez, trian al S-ro Fuentes kaj subpremiojn al S-roj J. A. Ballesteros, J. E. Barquin kaj J. Urretabizkaya. Estas aprobitaj fraŭjinoj J. Fernandez kaj E. Gimenez kaj S-ro S. Sumay. Ĉiuj ricevis sian Diplomon pri lernado.

Post la ekzamenoj S-ro Dalmau faris gratulan paroladon kun vere kleraj rimarkoj pri graveco de Esperanto, de l' morala kaj scienca vidpunktoj, kiuj konvinkis la ĉeestantaron pri la neceseco lerni ĉiuj lingvon tiel belan kaj praktikan, fininte sian parolon per dankoj al lerneja aŭtoritataro de Bahia Blanca por la helpo kaj favoro, kiujn ĝi liveras al instruado de Esperanto.

Parolis ankaŭ pastro Marqués, kiu per elokventaj frazoj laŭdis la lernantojn kaj la profesoron de *Ateneo Esperantista* kaj rimarkigis la grandan influon de Esperanto por scienco kaj por frateco en la homara progreso.

Ni aldonas niajn gratulojn al ĉiuj precipe al nia S-ro Dalmau, kies memoron bone ni konservas.

PROFESORARO DE LA K. E. F.

La Kongreso de K. E. F. en Sant Feliu de Guixols decidis, ke la diplomitaj profesoroj, sub la helpo kaj kontrolo de la katalunaj lingvokomitatoj, konsistigos pri lingvo spertan korporacion, kiun povos konsulti ĉe lingvaj duboj la Komitato aŭ la membroj de la K. E. F. Jen la nomaro:

LINGVOKOMITATANOJ : D-ro Jascinto Bremón, S-ro Josep Grau, S-ro Fred. Pujulà, S-ro Alfonso Sabadell.

PROFESOROJ AKLAME NOMITAJ DE LA KONGRESOJ : D-ro Jascinto Bremón, S-ro Fred. Pujulà, S-ro Joan Rosals.

PROFESOROJ DIPLOMITAJ POST EKZAMENO : Pastro D-ro Joaquim Coll, S-roj Josep Grau, Enric Aguadé, F-ino Teresa Estela, S-roj Estanislau Pellicer, Joan Campdelacreu, Delfi Dalmáu, Joan Gilí, pastro D-ro Josep Casanovas, S-roj Pere Costa, pastro Francisco Viver, Joaquim Costa, Joan Aulina, Josep Albagés, pastro Josep Planas, Antoni Miquel, Josep Monjonell, Joan Amades, Emili Presas, F-ino Pilar Puigbonet, S-roj Josep Ventura, Leonard Renom, Arturo Domenech, Palmiro Guilleumot.

KONSERVANTARO DE LA FLORAJ LUDOJ

La suba propono estas prezentita al S-roj D-ro J. Bremón, R. Bricard, G. Chavet, A. Codorniu, D-ro J. Coll, G. Galcerán, J. M.ª Garganta, F. de Ménil, F. Pujulà, J. Rosals, E. Pellicer, P-tro J. Planas, J. M. Warden, D-ro Leono Zamenhof, nunaj membroj de la Konservantaro por posta prezento al la Kongreso de K. E. F., kiu laŭ la regularo de la konservantaro de la Floraj Ludoj povas decidi pri ĝi.

«Altestimataj kolegoj:

Mi havas la honoron proponi al vi, ke la Konservantaro de la Floraj Ludoj de la K. E. F. decidu submeti al la ekzamenado de la proksima Kongreso en Vilanova i Geltrú la jenan rezolucion:

La VI^a Kongreso de la Kataluna Esperantista Federacio, inspirita de la ideoj entenataj en la prezidanta parolado de S-ro Fred. Pujulà en la Festo de la II^a Literatura Konkurso en Terrassa, alprenas por la okazintaj literaturaj konkursoj de la Federacio la nomon INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ, por kies kronologio, la Floraj Ludoj, kiuj okazis dum la V^a Universala Kongreso de Esperanto en Barcelono, estos kalkulataj kiel la unuaj, tiamaniere, ke la ceteraj, okazintaj dum la Kongresoj de la K. E. F., estos laŭorde citataj post tiuj, kiel II^a, III^a, IV^a, V^a kaj VI^a Internaciaj Floraj Ludoj.

Kun plej altaj sentoj restas samideane via Josep Grau, konservanto de l' Floraj Ludoj de la K. E. F.»

RAPORTO PRI FINANCOJ

La subskribintoj, elektitaj de la V Kongreso en Sant Feliu de Guixols por esplori la demandon pri plibonigo de la financa situacio de la K. E. F., havas la honoron submeti al la aprobo de la VI Kongreso de la Federacio en Vilanova i Geltrú, sian jenan proponon:

Trastudinte la malfacilaĵojn, kiujn la bona funkciado de la Federacio kaj la sekva publikigo de ĝia presorgano, renkontis en la fino de la jaro 1913 kaj de post Julio ĝis Decembro 1914; konsiderinte, ke la subteno de la Esperantistaj Floraj Ludoj kaj de la gazeto *Kataluna Esperantisto* kostas po ĉiu federaciano iom pli ol la kotizaĵo minimuma, kiun la anoj pagas; atentinte, ke jam sindonemaj federacianoj plivalorigas memvole sian jarkotizon; kaj celante fine, eviti en okazoj de eventuala danĝera situacio la ĝenon, kiun povas kaŭzi al la esperantistoj subteni per mondonacoj la ekziston de la Federacio, proponas la raportantoj, ke la Kongreso alprenu la jenajn rezoluciojn:

1^a La minimuma kotizaĵo de la aliĝintoj al la K. E. F. estos: **4 pesetoj**. Abono, eksterlande, al la K. E. kostos **2,400 Sm.**

2^a La K. E. F. akceptos prunte en okazoj de bezono garantiajn kotizaĵojn de valoro, kiun fikso la pruntedonantoj, redoneblajn laŭ lote fiksitaj ordo, kiam post jara bilanco restos en kazo sufiĉa sumo por la bezonoj en la unua monato de la sekvonta jaro.

3^a La Kongreso invitas ĉiujn membrojn de la K. E. F. pruntedoni al ĝi laŭ sia povo, por subteni la eksterordinaran propagandon nuntempe necesan.

1^{aa} de Aŭgusto 1915. — *La Raportantoj* : D-ro Joaquim Coll, Josep Grau, Joan Piferrer, Joan Rosals.

•

La federacianoj, kiuj volos prezenti siajn proponojn al la aprobo de la VI^a Kongreso de la K. E. F., estas petataj^a sendi ilin antaŭ la 10^a de Septembro por ke ili povu aperi en ties numero de KATALUNA ESPERANTISTO, tial ke estos nepre diskutataj nur tiuj proponoj aperintaj, laŭ la regulo 7^a de la K. E. F.

★ ★ ★

KORESPONDADO

«La Verda Standardo» : Ni ricevis *neniun* numeron de via gazeto. Kial? Ni ne povas konjekti. Bonvolu resendi ilin. — A. Sharapov : Pro sia karaktero viaj verketoj ne taŭgas, bedaŭrinde. Ni dankas vin. — Redakcioj de «The British Esperantist» kaj «Esperanto» : Danke ni ricevis viajn sendaĵojn. — S-ro M. S. Terrassa : Ni dankas vian koncizecon.

LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO
 ELDONIS POR LA PROPAGANDO KELKAJN
 MILOJN DA MARKOJ, KIUJN MULTAJ SAMI-
 DEANOJ ANKORAŬ NE KONAS. POR DISKONIGI
 ILIN KAJ POR INSTIGI NIAJN LEGANTOJN, ILIN
 AĈETI, NI DONAS HODIAŬ UNU EKZEMPLERON

PREZO:

50 markoj	50 centimojn
1000 "	750 pesetojn

SENDOKOSTON PAGAS LA AĈETANTO

HELPU AL LA TASKO DE LA K. E. F. AĈETANTE ĜIAJN
 PROPAGANDAJN MARKOJN

Certe vi sentas vin ĝojaj, kiam vi ricevas ĉiun numeron de nia gazeto. Certe vi estas fieraj, kiam vi povas ĝin montri al neesperantisto por lin konvinki pri la forto de nia movado. Certe vi elĉerpas plezuron el la legado de la verkoj en nia gazeto aperantaj, kiujn ĝia Redakcio klopodas fari ĉiufoje pli interesaj. Certe via esperantista sento plifortiĝas, ĝuante la festojn kaj solenaĵojn de niaj Kongresoj. Certe vi interesigas al la Esperantistaj Floraj Ludoj, kiuj dum la kongresoj okazas

Ĉio ĉi-tio estas subtenata nur per
la kotizaĵoj, kiujn vi pagas. Se vi
pagas ilin malfrue, vi nevole mal-
helpetas la sukceson de nia laboro

Klopodu do pagi kiel eble plej baldaŭ vian kotizaĵon al la delegito en via urbo, aŭ rekte al la Administracio de la K. E. F. str. Aribau, 55 : Barcelona, per poŝta ĝiro aŭ per poŝtmarkoj. Se vi bone povas, aldonu al la malgranda jarkotizo da 3 pesetoj iun eĉ malgrandan sumon, kiu faciligos la plenumon de la devoj de la K. E. F.

GEFEDERACIANOJ PAGINTAJ MINIMUNAN 3-PESE-
TAN KOTIZON RICEVAS SENPAGE LA GAZETON.
JARABONO POR LA CETERAJ SAMIDEANOJ KOSTAS:
Enlande, 4 pesetojn; Eksterlande, 2 spesmilojn